

# **Landesbibliothek Oldenburg**

**Digitalisierung von Drucken**

## **Ioan. Andr. Danzii Medaqdēq Sive Compendivm Grammaticae Hebraeae Seivncto Chaldaismo Ad Arctiones Limites Redactvm**

**Danz, Johann Andreas**

**Francofvrti, MDCCXLVIII.**

**VD18 12109185**

Cap. II. De Permvttatione Pvnctorvm.

**urn:nbn:de:gbv:45:1-17995**

III. De sede jam constituta, ob novum emergens, tonus translocatur varie. Sæpe enim

(α) Ex ultima tonus retrahitur ad penultimam, scil.

1. Ob ׀ Conversivum Futurorum.
2. Ob accentum Dominum.
3. Ob particulam ׀ præcedentem.
4. Ob tonum immediate sequentem.
5. Ob Dagesch euphonicum, literæ ׀ vocis

׀ inditum. Et vice versa.

(β) Ex penultima tonus dimittitur ad ultimam,

1. Ob ׀ conversivum Præteritorum.
2. Ob accentum ministrum, vel distinctionis minoris, in ׀ tu, ׀ ego ac ׀ nunc.
3. Extra hujusmodi casus, in affirmativis ׀, & ׀ - Quiescentium ac Geminantium Ain; potissimum tono immediate præcedente, ab initio versuum.



## C A P. II.

DE

# PERMUTATIONE PUNCTORVM.

§. 17.

Hypothes. I. Quoties, sine tono aut metegh, vocalis longa foret in syllaba composita, aut brevis in simplici, toties mutantur.

B 4

II. Tono,

II. Tono, per incrementum finale e sede pristina moto, danda est op̄era, ut pauciores fiant syllabæ.

III. Indicium primæ Originis, in sono, quantum fieri potest, indicetur.

## CAUTELA I.

Quando in voce non solæ vocales mutandæ sunt, sed & literæ; a literis fit initium.

## CAUT. 2.

Quando litera traditur abjicienda, cum ea simul perit punctum, si adfuerit) præcedens: in cujus locum retrogreditur, quod literæ ablatæ subscriptum erat

OBS. Cum non geminato & (& litera, quæ ad formationem ejus inflectitur,) pereunte, simul tolli poterit subscriptum (: ) quiescens.

## CAUT. 3

Ebræi non facile aliquid, sine facta compensatione, tollunt. Quæ in universum triplex est:

(α) Literam mobilem compensat Dagesch forte, literæ abjectam sequenti imprimendum.

(β) Quiescentem vocalis longa compensat, adscribenda literæ quiescentem præcedenti.

(γ) Exclusum Dagesch, præter vocalem longam, compensat Metegh, adjiciendum vocali præcedenti.

## CAUT. 4.

Suffixo in voce requisito, Præfixum non apponitur, nisi antea vocalibus cum Suffixo legitime ordinatis.

(β) Ex pluribus vero Præfixis id prius appona-

ponatur, quod voci, cui additur, est propius; ut ut pronuntiatione deinceps fiat posterius.

CAUT. 5.

*Voce a fine crescente, prima semper cura fit de sede moti toni, qua cognita,*

*Mutationis fit initium ab ea vocali, que a tono distat longissime; ordine progrediendo deinceps ad reliquas: donec, pluribus in (:) correptis, denuo nova Schevaim est habenda ratio.*

CAUT. 6.

*Quæcunque regula vocalem tradit in (:) corripendam; intelligenda est unice de Vocalibus puris, ac in syllaba simplici*

*2. Impuræ enim, quæ scil. literam quiescentem, aut Dagesch forte exclusum includunt, vel sunt in Syllaba composita, non corripuntur in (:).*

CAUT. 7.

*Cessante causa, plerumque cessat effectus, etiam in esse suo constitutus.*

§. 18.

*I. Vocalis longa Syllabæ Compositæ, tono destitutæ, permutatur in brevem*

*1. Sibi cognatam (a). Sed*

*2. Ante Dagesch forte (..) in (.) (b), & frequentius quoque (i) in ( ) (c) transit.*

B 5

3. Ob

(a) ex תָּמָם radice תָּמָם, fit coll. §. 19. תָּמִים integri. וְיִשְׁמָם ex יִשְׁמָם, כָּל ex כָּל- (b) ex שֵׁן fit שֵׁימָם dentes. (c) עֵירָם ex עֵירָמִים

3. Ob tonum retractum, וּ mutatur in (.) hhatuph (d).

Obs. Si tono ob Makkeph ablato, vocalis longa maneat, sustentetur per Metegh.

II. Vocalis brevis syllabæ compositæ in simplicem reductæ, elevatur in cognatam longam vel Dagesch assumit, aut Metegh: vel in (:) corripitur.

## §. 19.

Defectiva ex Geminantibus Ajin, voce in fine crescente, ultimæ radicali imprimunt Dagesch forte (e).

## §. 20.

Dagesch forte ex analogia in literis Gutturalibus וּ ך requisitum, extruditur: & compensatur, mutando plerumque antecedentis literæ vocalem brevem, in cognatam longam;

1. (-) nimirum in (.) (f),

2. (.) vero & (:.) in (..) (g), ac

3. (.) in וּ (h)

Obs. 1. Dagesch forte nonnunquam excidit, potissimum ex ךּ & ן, nude compensandum per Metegh (i), adjiciendum vocali præcedenti.

2. Dagesch forte interdum sine necessitate excidit, vocali præcedente brevi (e) Com-

(d) וּיָקָם ex יָקָם coll. §. 50. III. Obs. 3. (e) Ex סָבּוּ fit סָבּוּ, ex קָנּוּ *nidus*, קָנּוּם (f) וּחָבּוּן ad formam וּחָבּוּן coll. §. 38. I. וּבִרְנֵי formæ וּבִרְנֵי. (g) מִתְרַבּ formæ מִתְרַבּ coll. §. 50. I. תְּרַבּ formæ תְּרַבּ, תְּרַבּ formæ תְּרַבּ. (h) מִנְאֵל formæ מִנְאֵל &c. (i) וּחָבּוּן it. וּחָבּוּן &c.

- (α) Communius in longam elevata (k);  
 (β) Rarissime immutata, vel  
 (γ) In (:) correpta (l). E contrario  
 3. Haud raro Dagesch forte assumitur,  
 (α) Ob vocalem brevem Syllabæ simplicis non mu-  
 tabilem in (:) (m);  
 (β) vel nulla urgente causâ, vel exigua fecer-  
 endæ significationis (n).  
 (γ) In literis initialibus, imprimis post (,) aut  
 (:), vocum vel per Makkeph copulatarum, vel af-  
 fectum exprimentium vehementiorem.

§. 21.

Vocales (,) (o) (.) (p) (:.) (q) (-) (r), item  
 ῀ penacutum antea (s), ob incrementum finale,  
 in tertiam vel quartam ante tonum rejectæ, in  
 (:) corripuntur.

OBS. I. (,) quandoque manet, præsertim

1. Sub ׀ Heëmantico nominum ortorum e Ver-  
 bis geminantibus secundam (t).

2. In nominibus hominum propriis acutis (u).

3. Immediate ante terminationes ות & ית (x),  
 earumque pluralem.

4. Sub

(k) יהתלו illudent הותל illusus fuit. (l) וַבְּלָהָהּ  
 & confundemus, pro וַבְּלָהּ. (m) מִנִּי a me, ex  
 מִן. (n) עֲרוּמִים nudi, ex עָרוּם nudus, ac callidus,  
 עֲרוּמִים callidi. (o) Ex דְּבַר fit דְּבָרִים. (p) ex  
 תּוֹעֵבוֹת fit תּוֹעֵבוֹתֵיהֶם abominations ipsorum. (q)  
 Ex מַלְךְ fit מַלְכִים. (r) Ex בְּעַר fit בְּעָלִים.  
 (s) Ex קָדַשׁ fit קְדוּשָׁו. (t) מִגִּבּוֹם ex מִגִּן rad. גִּבַּן  
 (u) אֲשֶׁרִי ex אֲשֶׁר &c. (x) גְּלוּתִי exilium meum.

4. Sub prima Niph'al (y), plerumque sub secunda Nominum dageschanda (z) nisi nomen in ון exeat (a), aut Dagesch illud sit compensativum (b).

5. Sub prima Kal, accedentibus

(α) In Præterito, nudis tertiæ personæ affirmativis (c), &

(β) In Infinitivo, Suffixis, (d)

6. In paucis aliis, v. g. אִזְכְּרָה בְּזֶד הַרְהָה הַשְּׁתַחֲוִיָּה הַמַּאִים חֲמוֹת כְּנֹהּ מוֹצֵא מְנֹה מְעַבְד עַד קָבַל קָטַב קָטַן קָעָרָה קָרִבָּן קָשׁוּת & שְׁבוּעַ extra Dualem, ac שְׁלִישׁ quod non est tertius; item מוֹרֵשׁ, אֱלֹהֵהָ, תוֹשֵׁב.

Not. quoad num. 1. 3. & 4. item tres voces ultimas num. 6. recensitas, id etiam procedit de (,) Penultima syllabæ in Statu Constructo.

Obs. II. Et sic quoque (..) manet.

1. In nominibus propriis acutis antea

2. In sequentibus: אֱמֵלָה, אֶפְלָה אֲשֶׁרָה, גְּדֵרָה, גְּנָבָה, זְרוּעַ, זְרוּעַ, חֲצֵרָה יְהוָה מִגְּפָה מְלָאָה מְסַכָּה מְעִים מְרֹרָה מְצַבָּה פֶּאֶר שְׂאֵרִית תְּאֵנָה מְרַע & רַע amicus, ac שְׂאֵלָה, quod tamen bis mutat: נְבִלָה vero, excepto Jes. 26. 29. alias semper (..) corripit.

Obs. III. 1. i pro Dagesch Characteristico adhibitum,

(y) הִזְכַּרְכֶּם commemorari vos. (z) בְּקִשְׁתּוֹ petitio ejus. (a) ex עֲצֻבוֹן fit עֲצֻבוֹנְךָ. (b) מִשְׁאוֹתֵיכֶם munera vestra, ex מִשָּׂא rad. נָשָׂא. (c) פָּקְדוֹ ex פָּקַד. (d) כְּקָרְבְּכֶם secundum procedere vos, ex קָרַב. Vid. tamen §. 8. II. Obs. I.

hibitum, in paucissimis irregulariter in (:), & ob aliud (:) sequens in ( ) hhatuph mutatur.

2. בְּרוּן (e) vero לְנֹהַר (f) puncta, antequam horum in plurali fiat mutatio, transponunt.

§. 22.

Vocales ob accedens incrementum rejectæ ad syllabam, quæ tonum immediate præcedit,

I. ( ) & (י) alioquin manent. At

OBS. Vtrumque nonnunquam in (:) corripitur;

1. ( ) quidem in נִחַבָּא, נִטְמָא, נִמְצָא, atque נִבָּא, accedente terminatione Participii plurali masculina; & semel in יִקְרָא cum suffixo י.

2. (י) autem in Hiphil, Verborum לִיה (salvo tamen §. 48.) ordinarie corripitur (g); & in paucis aliis extraordinarie (h), ad formam Chaldaicam.

II. (..) penultimum

1. In (:) corripitur (i) Sed

2. Si Scheva mobile id præcesserit (k) aut in [Particula vel] Nomine (extra incrementum finale). monosyllabico fuerit (l). manet

OBS. I. (..) Penultimum retinent

(α) עֵטְלָה אֲבֵנֵט, itemque pluralia מְקַהְלִים aut מְקַהְלוֹרִים סְנוּרִים, תְּפִפוֹת, רִבְעִים, & שְׁלִשִׁים,

בּוֹגֵד (β)

(e) Unde בְּהוֹת pollices. (f) נְגֹהוֹת splendores. Nisi formam in singulari diversam statuas. (g) הִפְנִתָּה הִפְנִתָּה F. rad. פָּנָה. (h) מְחַלְמִים somniari curantes. (i) מְחַשְׁבִּים diducentes. (j) חֲשִׁבִים חֲשִׁבִים ex cogitantes. (k) זְקֵנִים senes, ex זָקֵן (l) Ex עֵץ, fit עֵצִים ligna.

secun-  
) exeat  
)

Forma-

אֲזַכְּרֶנּוּ  
הַשְׁתַּחֲוֶה  
מֵעַבְרָה  
on est

ltimas  
Penul-

אֲמַל  
גְּדִירָה  
מֵלֶאֱנָה  
ac  
vero,

o ad-  
itum,

בַּ pe-  
מִשְׁאָה  
פִּסְמֵי  
קְרוֹבֵי





אָנוּשׁ (r) atque אֲשֵׁפוֹת (s), וְ mutant in plurali in (·).

IV. (-) (t) & (·) (u), nec non (·) substantivorum formæ פְּרִי (x), & בַּיִת (y),

1. Corripiuntur in (·). Sed

2. Terminatione Nominum plurali accedente, quælibet istarum producitur in (·) (z).

OBS. I. Cum plurali Nominum, (·) (-) vel (·) in (·) produciunt

(α) שֵׁר, דָּלָה, [quasi ex דָּלָה] לְחֵי & plerunque קָרָן, in Duali.

(β) Particulæ עַל & עַד. Atque

(γ) (-) in Kal (extra Infinitivum), levi accedente Suffixo. Et

(δ) הֵב (ex יָהֵב), quocunque finali incremento accedente.

2. Sed (·) (-) vel (·), etiam terminatione Nominum plurali accedente, in (·) corripiunt לַיִל,

פִּילֶגֶשׁ, אֵיִל, אֲמֹן, זֵית, ac אֲנָרָה

(α) Quo & שָׁבַע, תִּשְׁעָ ac עֶשֶׂר referas.

3. כְּלִי (vas, instrumentum) & בֵּירָה eliso per Syncopen וְ, pluralem formant כְּלִים & בְּתִים.

(β) אֲנִי navis (·) retinet, וְ dageschato.

(γ) גְּדֵי in plurali (·) modo retinet, modo in (·) producit. Sed

(δ) כְּרָמֶל voce crescente, (·) mutat in (·), sequente Dagesch.

§. 23.

(r) אֲנָשִׁים viri. (s) Thr. 4. 5. אֲשֵׁפוֹת fimeta coll. §. 20. Obs. 3. β, (t) פְּתָחוּ ex פֶּתַח. (u) מְלָכֵי ex מַלְכָּה. (x) פְּרִיֹו fructus ejus. (y) Ex חֵיל fit exercitus ejus. (z) Ex מְלָכֵי est מְלָכִים Reges; ex פְּתָחוּ, פְּתָחוּם ostia: ex שְׁפִיִים שְׁפִיִים clivi.

## §. 23.

Vox Penacuta, assumpto ה locali vel Pa-  
ragogico, vocalem posteriorem in (:) corripit,  
priori manente (a).

## §. 24.

Duorum Schevajim concurrentium Prius,  
quod mobile videri poterat, in syllaba compo-  
sita mutatur in vocalem brevem. Et quidem, si

I. Vtrumque simplex est, tunc

1. Primitivum communissime mutatur in (.)  
(b);

(α) posteriori tum, si sub ו fit, plane subla-  
to (c).

3. Interdum elevatur in (-),

(α) fere si ortum sit ex (:) (d); imo

(β) primitivum (א) sub Praeformativo Hi-  
phil (e) extra Præteritum; nec non (ב) sub ה  
articuli (f), atque ו conversivo Futurorum (g)  
itemque (ג) sub Praefixo voci יהוה addito (h);  
& sæpius quoque (ד) sub prima radicali Nomi-  
num in fine crescentium, ex Kal (i).

3. In

(a) צַעֲרָה ex צַעַר, נִגְבָּה ex נִגְבָּה, לַיְלָה ex לַיְלָה  
צַעַר. (b) בְּפִקְדָּה inlustrari, coll. §. 50. III. (c)  
Ex יְשׁוּעָה præfixo ל, est לְיְשׁוּעָה in salutem. (d)  
ex מֶלֶךְ fit מַלְכֵּךְ Rex ejus. (e) Unde תַּלְמִיד di-  
scipulus. Vid. §. 41. II. 1. Edit. pl. (f) Vid. §. 38.  
I. coll. §. 5. Obf. 4. (g) Vid. §. 50. III. Obf. 3.  
coll. §. 5. Obf. 4. (h) Unde est לְיְהוָה coll. §. 25.  
II. Obf. 3. (β) §. 3. II. 2. (β). (i) v. g. בְּבִשָּׁה  
agna. מַלְכוּת regnum, אֲבֵדוֹן perditio &c.

3. In (:) mutatur, potiffimum sub Gutturali & (k), aut alia quacunque, inprimis tferata antea (l), vel

4. In ( ) hhatuph elevatur, fi aut ipsum (m), aut posterius n) ex i factum fit.

OBS. I. (:) factum ex (-) ante i mutatur in (..), posterior (:) sub i sublato (o).

2. (:) correptum ex ( ) ante i Nominis orti ex verbo actu quiescenti, transit in i, posteriori (:) sub i sublato (p).

3. Quæ de productione (:) in ( ) hhatuph dicta sunt, non valent de i Imperativorum, affirmativo accedente; præterquam in מִשְׁכּוֹ, עֲלֹזוּ, קִסְמִי, קָרְחוּ, & מְלָכִי, שְׂדָדוּ.

II. Scheva vero Compositum ante simplex, abjicit.

1. Hhateph suum (q);

2. varius [cum quiescere potest], vocalem (r).

OBS. Scheva Compositum Infinitivorum (s) ac

C

Im-

(k) Unde אֶפְקֹד *visitabo*, ex פִּקֹּד coll. §. 41. II. 2. (α). (l) ex וּפָץ fit חַפְצָם *desiderium ipsorum*. (m) Ex קִדְשׁ est קִדְשׁוֹ *sanctitas ejus*. (n) Ex מְלָךְ fit מְלָכוֹ *regnare eum*. (o) Hinc בֵּיתִי *domus mea*, ex בֵּית. (p) Hinc תּוֹכוֹ *medium ejus*, ex תּוֹךְ. (q) Ex עָנִי fit עֲנִיָּה *afflictio, miseria sua*. (r) Ex יִחַדְלוּ est יִחַדְלוּ & *cessarunt*: ex אֶעֱבֹר fit אֶעֱבֹרָה *cum ה* Parag. (s) Ex עָבַד *servire*, fit עָבַדְתָּ *servire tibi*.

Imperativorum (t) Kal, cum Nominibus quibusdam] (u) naturam sequitur simplicis.

III. *Simplex* autem (:) *ante Compositum*, mutatur in talem vocalem, ex qua illud [sub Gutturali] compositum est (x). Aut

2. Vbi Gutturalem sequitur ך, composito in simplex redeunte, mutatio fit juxta membrum I. (y).

Nota 1. Ex tribus Schevaim concurrentibus, in quibusdam mutatur medium, in aliis prius.

2. Ex quatuor vero concurrentibus mutatur secundum.

## §. 25.

Literæ Gutturales respuunt (:) simplex. Et

I. *Mobile* quidem penitus, pro quo usurpant

1. (ֿ) communissime (z). Raro

2. (ֿֿ), si nimirum simplex ex ך ortum fuerit (a). Vel

3. (ֿֿֿ), fere

(e) Sub prima radicali ך Imperativi (b) ac Infinitivi (c) Kal, nec non in nominibus quibusdam (d), atque

(β)

(t) Ex עבר est עברו *transite*. (u) Ex אמרי est אמרי &c. (x) Ex עבר præfixo ל, fit לעבר *ad colendum*: si אלהיæ præponas ך, habes ואלהיæ & Deus. (y) Ex יהיה fit להיה &c. (z) חפץ formæ פקוד & sic חטא עמר. (a) חדשים *menses*, ex חדש. (b) אמר *dic*. (c) לאסך *addendo*. (d) אלהיæ *Deus*, אנוש *homo*, formæ גדול.

(β) Sub הַיְהִי (e), ac Præteritorum Hiphil, in tertiis Personis Quiescentium Ajin, ob Suffixa superinducta f).

II. (:) autem Quiescens respuunt Gutturales, sub prima præsertim radicali; quod

1. Vocalem præcedentem, si talis quidem sit, ex qua componi potest, sibi assumit (g).

2. Si vero (.) præcesserit, (:) simplex associat sibi, (-) vel (:.) simulque pro (.) præcedente substituit, -) vel (:.):

(α) (-) quidem

(α) In Futuro Kal, Gutturali existente הַיְהִי (h). ע (i), vel Transitorum הַיְהִי (k).

(β) In Præterito Hiphil, cui ו Conversivum præfigitur (l) atque

(γ) In Nominibus (m), ac particulis (n).

(β), (:.) vero sibi associat.

(α) In Præterito ac participio Niphal (o).

(β) In Præterito Hiphil, absque ו Conversivo (p). ac

C 2

(γ) Sub

(β) (e) הַיְהִי esse. (f) הַיְהִי dispersit eos, ex הַיְהִי. (g) הַיְהִי confirmavit, formæ הַיְהִי, הַיְהִי transibo, formæ הַיְהִי, הַיְהִי constitutus, formæ הַיְהִי. (h) הַיְהִי vertet, formæ הַיְהִי. (i) הַיְהִי teget. (k) הַיְהִי debilitabit. (l) הַיְהִי & comedere faciam: sed הַיְהִי comedere feci. (m) הַיְהִי ex הַיְהִי puer. (n) הַיְהִי post ipsum. ex הַיְהִי. (o) הַיְהִי detentus erat; הַיְהִי eruitur. (p) הַיְהִי & perdidit.

(ג) Sub נ (q) atque Intransitivorum (in-primis sub ח) (r) Futuri Kal.

OBS. I. (α) In Niphal עָלָה atque עָנָה, nec non עָשָׂה extra 3. foem. Præt. habent (ֿ) : & עָלָם modo (ֿ), modo (:::). At

(β) In Kal. חָסַר singularium amat (:::), pluralium (ֿ). Sed

(γ) חָפֵץ modo hoc, modo illud : עָתֵד vero atque עָשָׂן (:::) tantum.

2. Scheva Compositum quandoque iterum in simplex quiescens redit (s) vocali componente nihilominus ad præcedentem literam manente.

3. (α) נ (t), ט (quæ eam h. m. sequitur), (u) quandoque, Syrorum more, etiam sub præcedente litera (: ) respuunt : in cuius locum, vocalem sibi adijiciendam collocant, quiete sibi ipsis inducta.

(β) Id quod imitatur ה nominiס יְהוָה, quoties Præfixum accesserit (x); utut forma vocalis, confusionis vitandæ ergo, non mutet sedem suam (y).

## §. 26.

Ob Euphoniã nonnunquam alternant invicem

I. (ֿ) cum (ֿ).

I. (ֿ) quidem pro (ֿ), potissimum in Hithpaël, accentu præsentem. 2.

(q) יִאֲכַל gemet. (r) יִחַזֵּק fortis erit. (s) יִאֲהַב amabit, נִחְפָּה conversus fuit, יִחַכֵּם sapiens. (t) מֵאֲתִים pro מֵאֲתִים ducenti. (u) 2. Chron. 32. 30. וַיִּשְׂרֹם pro וַיִּשְׂרֹם duxerit eos. (x) לִיהוָה pro לִיהוָה &c. (y) וְיִרְאוּ בְנֵי יִרְאוּ timete, Jos. 24. 14. pro יִרְאוּ &c. ita Syrorum ֿ\_\_\_\_\_ &c.

2. (..) vero pro (.) in paucis ante Gutturalem, vel Suffixa Verbalia.

II. (.) cum (.)

I. (.) quidem pro (.)

(α) In עם, רעהר & חג, potissimum litera Kametsata ipsis præfixa.

(β) In quibusdam Futuris Apocopatis.

(γ) Itemque in שגג, & שפט.

2. (.) vero pro (.) ponitur

(α) In plurali vocis חא, & singulari vocis מבתח toties, quoties ח non est Kametsatum.

(β) In aliis rarius.

III. (..) cum (.)

I. (..) quidem pro (.), præcipue in Temporibus *Hiphil*, potissimum voce vel nondum, vel per חא crescente,

2. (.) vero pro (..), ut (α) alibi, ita &

(β) Sæpe in Futuro Kal verborum פ"י; ac

(γ) Sub secunda radicali Præteritorum, in verbis ח"ל (z) & ח"ל.

IV. (..) cum (-).

I. (..) quidem pro (-) præter §. 44. I. 2. in paucissimis.

2. (-) vero pro (..), præter §. 41. III. 3. interdum ante Suffixum כי Futurorum.

V. (..) cum (:).

I. (..) quidem pro (:) ponitur, (α) in voce חצי cum accentu Domino notata: ac

(β) Nonnunquam ante Makkeph.

C 3

2.

(z) צויתיקה Jos. 1. 9. pro צויתיקה

2. (:) vero pro (.), in Verbis quibusdam Conjugationis Piel, כָּפַר דָּבַר, & כָּפַס pau-  
cisque aliis.

VI. י cum (.) hbatuph, vel (.).

1. י quidem pro (.) hbatuph, vel (.) poni-  
tur, potissimum sub vel ante Gutturalem.

2. (.) hbatuph vero vel (.) pro י in paucis,  
Geminantibus potissimum secundam.

VII. ו, (aut (:)) ex י formando

1. ו quidem pro י, ut (α) raro ante ultimam  
radicalem Futuri Kal: ita

(β) Frequentissime in verbis quiescentibus,  
Ajin.

2. ו vero aut (:)) pro ו, in primis ante Da-  
gesch exclusum.

VIII. ו cum (.).

1. ו quidem pro (.) rarius ante Dagesch  
forte.

2. (.) vero pro ו, ut alibi, ita frequentius  
in terminatione Verborum plurali, potissimum  
ante Suffixum וו.

XI. (-) cum (:).

1. (-) quidem pro (:). ordinarie sub vel ante  
Gutturales, ה mobile, ח & ע, sive ultimas,  
sive penultimas.

2. (:)) vero pro (-), (α) in formis וצוי acce-  
dente suffixo: item

(β) In וי ante Suffixa Gravia.

(γ) In paucis aliis nonnunquam.

X (-) cum (.),

1. (-) quidem pro (.) admodum raro.

2. (.) vero *pro* (-) (α) sub prima præteriti Piel ordinarie v. g. וירשׁתם *pro* וירשׁתם

(β) Interdum in prima & secunda personis Præteritorum.

(γ) In Nominibus quibusdam Geminantium absolute monosyllabilis, postquam Dagesch fuerat assumptum.

(δ) In Infinitivo Piel ac Hiphil rarissime.

(ε) Quandoque etiam ante (·): ac

(ζ) Alibi.

XI. (-) cum (·) (α) sub ה ante Gutturalem perpetuo: &

(β) Sæpius quoque sub Gutturali alia, quam altera mox Gutturalis sequitur.

2. (·) v. *pro* (-) non nisi semel.

XII. (·) cum (·) *vel* (-).

1. (·) quidem *pro* (·) *vel* (-), potissimum (α) ante Gutturalem Kametsatam; nisi fuerit נ, aut (præter וי) vox monosyllabica.

(β) Item nonnunquam ante ה ultimum, fervile potissimum.

2. (·) vero *pro* (·) ponitur in priori (·) vocis וְ: quoties (·) Articuli, vel particulæ ו, ei præponitur.

XIII. (·) cum (·)

1. (·) quidem *pro* (·), (α) in formis עֲרִי, accedente potissimum (·) ante suffixum.

(β) Ante secundam Gutturalem.

(γ) Sub ה Præformativo Hiphil Verborum quorundam ה"ל. Ac

(δ) Interdum alibi.

2. (.) vero alternat pro (:.),  
 (α) nonnunquam sub & Præformativo Ni-  
 phal; id quod in Verbis םִּיִּן est perpetuum.

(β) [In aliis etiam, nominibus præsertim  
 monosyllabicis, post tonum per Makkeph abla-  
 tum. v. g. — ִּׁיִּן Jos. 2, 1.]

Præterea usurpatur quoque (.) pro (.) bha-  
 tuph ex (:) facto, juxta §. 24. I. 4.

XIV. (.) bhatuph cum (.),

(α) In Passivorum tertiæ classis, vel Perfe-  
 ctis, vel quiescentibus tertia, usitatus.

(β) Sæpe quoque sub prima Püal.

2. (.) vero pro (.) bhatuph,

(α) Ante Dagesch forte, inprimis defectivo-  
 rum, usitate

(β) Raro in Infinitivo Kal, & quibusdam  
 nominibus.

XV. Scheva compositum cum simplici; &  
 unum Compositorum cum altero.

XVI. Pro Scheva occurrit rarissime (.)  
 & (..).

2. Ipsum Scheva vero nonnunquam pro (:.)  
 vel (-).

§. 27.

Accentus Domini (v. gr.           )

           &c. mutare possunt

I. (.) & (:.) in (.) (a).

2.

(a) Ex םִּיִּן est Gen. I. 2. םִּיִּן הַמַּיִם ista aqua (:.) ex  
 זֶרַע semen Gen. I. 29. זֶרַע.

2. ( ) in ו (b).

3. aliud Scheva primitivum in (·:) (e).

4. Scheva, quod in Verbis habetur,  
 (α) in imperfectis ל"ה quidem, in ( ) (d);  
 (β) In reliquis vero in eam, ex qua ortum est,  
 vocalem (e): quæ tamen, si -) fuerit, amplius  
 elevatur in ( ) (f). Quod si

5 (·:) ante ה sub Particulis ב (g), ל (h),  
 אה (i), עם (k), atque verbo השמר (l) fue-  
 rit, accedente tali accentu, cum ( ) literæ ה  
 transponitur.

OBS. I. Mutant autem Accentus

(α) Primum Syllabæ tono affectæ punctum (m):  
 aut

(β) (·) quiescens, quod præcedit ante Afforma-  
 tiva ו (n); vel ו (o), aut suffixum ה (p), tono af-  
 fecta.

2. In Decalogo (α) minoris distinctionis accentus  
 C 5 Ma-

(b) Ex חלי morbus cf. Deut. 7.15. חלי. (c) Ex  
 שבי Num. 21.1. שבי captivitas. (d) עשה fecit F.  
 rad. עשה: בעיו: petite, ex בעה. (e) Ex יראה est Gen.  
 18.15. יראה timuit F. rad. ירא. (f) Zach. 12.10. דקרו  
 transfixerunt, ex דקרו quod דקר. (g) Ex  
 בקך in te, fit בקך. (h) Ex לך tibi, est לך Gen.  
 3. 18. (i) Ex אתך tecum, est אתך: ex אותך  
 te, אותך. (k) Ex עמך est עמך tecum. (l)  
 השמרך perditte, Deut. 28. v. 24. (m) Ex ישכנו  
 habitabunt, fit ישכנו. (n) Ex הרבי exsiccare, ex  
 הרבי formæ מלכו regna. (o) עמדו ex  
 state, Nah. 2. 9. (p) שמך nomen tuum, ex שמך.

